

25η Μαρτίου, η λευτεριά του Έλληνα και η λευτεριά του ανθρώπου (Σωτήριος Σαρβάνης, Φοιτητής Θεολογίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

Ο ελληνικός λαός επέλεξε να συνδυάσει την επέτειο της εθνικής του παλιγγενεσίας με την γιορτή του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου. Κοινός παρονομαστής των δύο γεγονότων, η ανυπολόγιστη και ευλογημένη αξία της ελευθερίας. «Σήμερα της σωτηρίας ημών το κεφάλαιον». Κλείνει το κεφάλαιο της φθοράς, της σκλαβιάς στην αμαρτία και ανοίγει το κεφάλαιο της λύτρωσης και της ελευθερίας. Στον Ευαγγελισμό η ελευθερία σαρκώνεται στην ανταπόκριση και συγκατάθεση της Παναγίας στο χαρμόσυνο μήνυμα του Αρχαγγέλου Γαβριήλ. Ο Ευαγγελισμός και η παλιγγενεσία είναι δύο έννοιες που απηχούν την ελευθερία. Είναι «δύο λευτεριές που σμίγουνε μέσα στην ίδια μέρα [...] η λευτεριά του Έλληνα και η λευτεριά του ανθρώπου» (Κωστής Παλαμάς).

Ο Ευαγγελισμός, ως απαρχή της σωτηρίας του ανθρώπου

«Χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου», ήταν τα λόγια του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, ο οποίος ανήγγειλε στην αιειπάρθено Μαρία, το χαρμόσυνο μήνυμα του ερχομού του Βασιλιά της Ζωής και της Ανάστασης και πως θα ονομαζόταν Ιησούς. Ήταν «ευλογημένη εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας της», καθώς συνέλαβε τον Θεάνθρωπο Χριστό με τη χάρη και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Η Παναγία ανταποκρίθηκε άμεσα στο κάλεσμα του Θεού υπακούοντας στο θέλημά του και από την πρώτη στιγμή έδειξε πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό. Και τούτο έπραξε. «*Ιδού, η δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου*» (Λκ. 1,38), ήταν η απάντηση της Παναγίας στον Αρχάγγελο. Φαίνεται εδώ η υπακοή της στον λόγο του Αρχαγγέλου, αλλά πρωτίστως στον Θεό, για ένα γεγονός που ήταν παράδοξο και παράξενο για την ανθρώπινη λογική. Έτσι, υποτάσσει τη λογική της στο θέλημα του Θεού.

Γιατί επέλεξε ο Θεός τη Θεοτόκο Μαρία και όχι κάποια άλλη γυναίκα; Η απάντηση είναι η εξής: κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά και άλλους Αγίους Πατέρες της Εκκλησίας μας, η Παναγία είχε ήδη αποκτήσει τη χάρη του Θεού και δεν την απέκτησε την ημέρα του Ευαγγελισμού. Παραμένοντας μέσα στα Άγια των Αγίων του Ναού που αφιερώθηκε όταν ακόμα ήταν μικρή, έφθασε αντίστοιχα στα Άγια των Αγίων της πνευματικής ζωής, που είναι η θέωση. Η ένωση της θείας με την ανθρώπινη φύση, μέσα στην κοιλία της Θεοτόκου, συνιστά την άμεση θέωση της ανθρώπινης φύσης. Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου ήταν η απαρχή των γεγονότων που ακολούθησαν. Η απαρχή της σωτηρίας και ελευθερίας του ανθρώπου που αργότερα επιβεβαιώθηκε με τη Σταύρωση και την Ανάσταση του Κυρίου μας.

Η Ελληνική Επανάσταση και το όνειρο της ελευθερίας

Εκτός από το γεγονός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, δεν είναι δυνατόν να μη θυμηθούμε τους αγώνες των ηρώων μας κατά το ένδοξο 1821. Παντού δίνουν το παρόν οι εκλεκτοί του ελληνικού έθνους, άνθρωποι πατριώτες, απλοί, καθημερινοί, που κατορθώνουν να ενσαρκώσουν τα ιδανικά του (έθνους) στον πιο ψηλό βαθμό: ο επίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός, ο Κολοκοτρώνης, ο Καραϊσκάκης και ο Νικηταράς, ο Παπαφλέσσας, ο Κατσαντώνης, ο Αθανάσιος Διάκος στην Αλαμάνια και ο Ανδρούτσος στο Χάνι της Γραβιάς, ο Καραϊσκάκης στην Αράχοβα, ο Ψαριανός πυρπολητής Κανάρης, ο Ανδρέας Μιαούλης, η Μπουμπουλίνα και η Μαντώ Μαυρογένους, όπως επίσης και οι ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας, Νικόλαος Σκουφάς, Εμμανουήλ Ξάνθος και Αθανάσιος Τσακάλωφ και άλλοι γνωστοί και άγνωστοι αγωνιστές γράφουν σελίδες δόξας.

Η μεγάλη αυτή ώρα έφθασε και η Ελληνική Επανάσταση εκρήγνυται! Το ελληνικό έθνος, μολονότι δεν έχει νικήσει ακόμη ούτε μία φορά στο πεδίο της μάχης, έχει εντούτοις κερδίσει τον πόλεμο σ' ένα πεδίο απείρως δυσκολότερο: έχει κρατηθεί ως οντότητα ανάμεσα σε άλλους λαούς για τέσσερις ολόκληρους αιώνες κι αυτό συνιστά την πρώτη, λαμπρότατη νίκη του πριν τα πολεμικά γεγονότα! Παρά τις αντίξοες περιστάσεις οι Έλληνες, όχι μόνο διατήρησαν την εθνική τους συνείδηση και τη θέληση για ελευθερία, αλλά συγκέντρωσαν μέσα τους ανυπολόγιστες ηθικές και πνευματικές δυνάμεις κρατώντας πάντα ανοιχτά και πάντα άγρυπνα τα μάτια της ψυχής τους.

Αν και η βία των Τούρκων καταπίεζε σκληρά τους Έλληνες, πολλές γενιές γεννήθηκαν και πέθαναν με το όνειρο της ελευθερίας. Αυτό το όνειρο διατράνωναν σε προκήρυξή τους οι Έλληνες της Πελοποννήσου όταν έγραφαν: *«Ομοφώνως αποφασίσαμεν όλοι ή να ελευθερωθώμεν ή να αποθάνωμεν. Εστερημένοι από όλα τα δίκαιά μας αποφασίσαμεν να λάβωμεν τα άρματα και να ορμήσωμεν κατά του τυράννου»*

. Και έτσι έγιναν τα πράγματα. Πολέμησαν και αγωνίστηκαν μέχρι την τελευταία στιγμή και ο εχθρός βρήκε τη σθεναρή αντίσταση των Ελλήνων αγωνιστών. «Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία» (Ανδρέας Κάλβος).

Το μεγάλο χρέος

Οι αγώνες των Ελλήνων ποτέ δεν έπαψαν και δεν πρόκειται να πάψουν. Ακόμη και σήμερα, το ευλογημένο εν μέσω των άλλων λαών, ελληνικό έθνος, πολεμά και αγωνίζεται να κρατήσει ζωντανή την ελληνορθόδοξη συνείδηση και ταυτότητά του, εναποθέτοντας τις ελπίδες του στον ζωντανό Θεό και τον σαρκωθέντα Λόγο του Θεού, τον Θεάνθρωπο Χριστό, παρ' όλο που κάποιοι προσπάθησαν να εμποδίσουν και ακόμα θέλουν να εμποδίζουν αυτόν τον αγώνα. Χρωστάμε και εμείς άλλωστε στους ήρωές μας τον δικό μας αγώνα, για μια δυνατή και ακέραια Ορθόδοξη Ελλάδα, όπως ακριβώς μας την παρέδωσαν. Την Ελλάδα των Αγίων, των ηρώων και των μαρτύρων! Να αποδώσουμε τιμές και δόξα στους ήρωές μας! Αυτό είναι το μεγάλο χρέος των Ελλήνων. Ζήτω η 25η Μαρτίου! Ζήτω η Αγία Ορθοδοξία! Ζήτω η Ελλάδα μας!